

در واقع امنیت در دریای خزر، کلید هر کاری است که ما می‌خواهیم در آینده انجام دهیم. اگر امنیت باشد، انجام هر کاری ممکن است، خصوصاً در حوزه تجارتی، خزر می‌تواند شرق و غرب و شمال و جنوب را به هم متصل کند، بنابراین به لحاظ اقتصادی بسیار اهمیت دارد زیرا صدها کیلومتر مسافت و در نتیجه هزینه‌ها را کاهش می‌دهد. این کار باید زمینه امنیت را داشته باشد و از این جهت امنیت خزر اهمیت دوچندانی پیدا کرده است. به دلایلی که گفته شد، ایران از ابتدای انقلاب به فکر تغییر در توان دریایی خود در خزر بوده و هست زیرا برای حضور و حفظ اقتدار دریایی در خزر که وسعتش به اندازه خلیج فارس و دریای عمان می‌شود، باید امکانات خوب ساحلی برای پشتیبانی از بیگانهای شناور داشت. در حال حاضر در سیاست جمهوری اسلامی ایران استقرار نیروی دریایی در شرق خزر وجود دارد و بر این اساس برخی شناورهای ما در شرق خزر در بندر امیر آباد مستقر شده‌اند.

قدرت دوم خزر هستیم

فرمانده ناوگان شمال نیروی دریایی ارتش نیز در گفت‌وگو با گروه اعزامی روزنامه خراسان با بیان این که مادر گذشته خیلی مقدر نبودیم، به ریشه توجه و پیزه نظامی این دریا اشاره کرد و گفت: «در سال ۱۳۸۰ در مردم میدان نفتی مشترک نفتی البرز بین ایران و آذربایجان تنشی ایجاد شد و آن‌ها یک رویکرد مתחاصم با موضوع برخورد کردند، با این اتفاق مقام معظم رهبری دستور دادند که هر تجویی شده باید در حوزه خزر به صورت قدرتمند وارد شویم. قبل اما فقط ناو حمزه را داشتیم و صرفاً چند سلاح سبک بانیمه سنگین روی آن نصب بود که بیشتر برای کارهای آموختی استفاده می‌شد اما در سال ۱۳۸۰ قرار شد به هر شیوه‌ای شده حتی اگر تکه هم بیاوریم باید حضور پیدا کنیم. چون راهی به دریا نداشتم، نگاهمان به سمت ساخت شناورها رفت و با توجه به تجربه ساخت شناورهای کلاس پیکان در قالب پروژه سینا شروع به ساخت کردیم و شناور ساخته شد و امروز این شناورها با توجه به نوع ماموریت محوله به ما که ۲۰ درصد به عنوان حوزه تحت مسئولیت است، اقدام به اعمال اقتدار دریایی و حفاظت از منافع کشورمان در خزر می‌کنند.» پاسخ‌وی به این سوال ما که آیا ایران از لحاظ قدرت نظامی بعد از روسیه در خزر دوم است، مثبت بود اما توضیح می‌دهد: «توانمندی که حاصل از رزم دریاست و مادر ۸ سال دفاع مقدس به آن رسیدیم را ترکمنستان و

برداریم، بهتر است. با هند هم براساس سیاست‌های داخلی خود تا جایی که منافع ایران ایجاب می‌کند، دوستی و همکاری داریم و تمرینات مشترک برگزار می‌کنیم.» وی به خاطره‌ای از اعمال اقتدار نیروی دریایی در جنگ یمن اشاره کرده و می‌گوید: «در زمان جنگ یمن فرمانده ناوگروه ۳۴ بودم که در منطقه خلیج عدن حضور داشت. قرار بود یک کشتی با تجهیزات امدادی به سمت مردم یمن برود. وقتی کشتی نجات وارد خلیج یمن شد، ناوشکن عربستانی نزدیکش آمد و ما دور بودیم چون دستور نداشتیم و طرف عربستانی فکر کرد مامی ترسیم، به تهران پیام زدیم که این‌ها نزدیک شده‌اند. آنچه وقتی از دستور از ستاد بالاتر آمد، گفتند ناو عربستانی را دور کنید. توربین را استارت زدیم و با حداقل سرعت به سمت رفتیم و آمدیم زیر یک مایل بین کشتی نجات و ناو عربستانی قرار گرفتیم و سرعتشان را گرفتیم و آن‌ها جرات حتی یک اعتراض هم نداشتند.»

اقتدار در دریای صلح و دوستی

سال هاست از دریای خزر به عنوان دریای صلح و دوستی یاد می‌کنند. حتی در چند ماه گذشته که کنوانسیون رژیم حقوقی خزر نیز به امضای کشورهای ساحلی رسید، باز هم بر این تاکید شد که کشورهای نباید بیش از حد متعارف سلاح و شناور داشته باشند، یا این که نباید قلمرو خود را علیه کشور ساحلی در اختیار طرف ثالث قرار دهند و از همه مهمتر ورود نظامی کشورهای غیرساحلی به خزر ممنوع شده است. اما مگر می‌شود نیروی دریایی راهبردی داشت و از یک چنین دریای بزرگی غافل بود. به گفته امیر حداد فرمانده سایپ ناوگان شمال، این ناوگان وظیفه حراست از دریای خزر و منابع و منافع جمهوری اسلامی در این دریا را بر عهده دارد و بر اساس ابلاغیه‌های رسمی ستاد کل نیروهای مسلح، نیروی دریایی در محدوده تعريف شده از این منافع و منابع دفاع خواهد کرد تا زمانی که وضعیت مرزهای آبی به دقت مشخص شوند. این منطقه از پایگاه آستانه را در غرب خزر تا شرق در بندر ترکمن که تحت نظر بندر امیرآباد است و بندر انزلی به عنوان مرکزیت را فرماندهی کرده و تا محدوده ۱۵ مایلی که آب‌های سرزمینی و ۱۰ مایل منطقه ماهیگیری را تحت حاکمیت مطلق حفاظت دارد، در حقیقت تازمانی که رژیم حقوقی نهایی شود، در منطقه ۲۰ درصد هم حضور داشته و اجازه برداشت زیر بستر رانمی دهیم.

شاید خودمان هم گرفتار شویم چون ۹۰ درصد واردات و صادرات ما از تنگه هرمز است ولی اگر این خط از چاههای برقرار شود به شاهراه حیاتی دست پیدا می‌کنیم و آن وقت با اقتدار می‌توانیم تنگه هرمز را ببندیم. با توجه به این اهمیت راهبردی، منطقه دریایی سوم نیروی دریایی در کنارک در جنوب غربی کشورمان در سال ۱۳۷۳ ایجاد شد. تا آن زمان کشتی‌های چینی، کره‌ای و زانپی می‌آمدند و ماهی‌های ما را به صورت گلهای صید می‌کردند و ما هم کاری نمی‌توانستیم انجام دهیم اما اولین نتیجه حضور نیروی دریایی در این منطقه قطع دست بیگانگان از منابع آبزی بود. نیروی دریایی برای اجرای فرمان مقام معظم رهبری حضور پیدا کرد و منطقه سوم با شناورهای خود داستان اعمال اقتدار دریایی یعنی اعمال حاکمیت ایران بر شمال اقیانوس هند را آغاز کرد همچنان در این منطقه نیروهای ویژه‌ای حضور دارند که برای مقابله با دزدی‌های دریایی و دشمن واکنش نشان می‌دهند.

از کنارک که ۲ ساعت با ماشین به سمت شرق بروید، به جنوب شرقی ترین نقطه کشور یعنی پاسبندر می‌رسید، منطقه‌ای که این روزها می‌رود تا پایگاهی مجهز در آن شکل بگیرد. نقطه‌ای که اولین محل تماش شناورهای بیگانه با جمهوری اسلامی ایران است.

برخورد بناو عربستانی برای دفاع از یمن

برای اطلاع بیشتر از کم و کیف منطقه کنارک با فرمانده منطقه سوم نیوت نیز گفت و گو کردیم. او با بیان این که در ابتدای انقلاب هیچ یگان رزمی دریایی در اینجا نبوده، افزود: «همین الان ناوگروه نقدی مادر دریاست و ماموریت آن هم تأمین امنیت و اشراف اطلاعاتی بوده است. ما یک روز هم بحث اسکورت کشتی‌های تجاری و دفاع از منافع اقتصادی را تعطیل نکردیم. بچه‌های مادر ناوگروه‌های مختلف دائم حضور دارند و به دلیل حضور دائمی و موثر نیروهای نظامی، دزدان دریایی موفق نبودند.» ناخدا به روابط با پاکستان به عنوان همسایه آبی منطقه سوم نیز اشاره کرده و می‌گوید: «کمتر از یک ماه قبل ناوگروه ما متشکل از بوشهر و ۲ موشک‌انداز خنجر اینجا آمدند و تجهیز شدند و در یک تمرین مشترک در کراچی شرکت کردند، ضمن این که آن‌ها هم می‌آیند و ما یکی از مسائلی که دنبال می‌کنیم همین دیپلماسی دریایی و ایجاد ارتباطات موثر است. ایران و پاکستان در شمال اقیانوس هند تاثیرگذارند و هرچه بتوانیم در این راه قدم